

การศึกษาการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของประชากรในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

A STUDY OF SEXUAL HARASSMENT IN ONLINE MEDIA OF POPULATION
IN MUANG DISTRICT, PHITSANULOK PROVINCE.

พัชรพร ดวงคำ, ปรัชชกร ทองอ่อน

Phatcharaporn Dungkam, Paratchakon Thong-on

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Pibulsongkram Rajabhat University

Corresponding Author E-mail: anukulkanyanakich.mua@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบและลักษณะการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์และเพื่อศึกษาเงื่อนไขที่ส่งผลต่อลักษณะของการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ ประชากรในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักด้วยวิธีแบบเจาะจง จำนวน 6 คน และใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบและลักษณะการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) การกลั่นแกล้งทางเพศ 2) การลวนลามทางเพศ 3) การข่มขู่ทางเพศ และ 4) การอนาจารแก่แก่น สำหรับเงื่อนไขที่ส่งผลต่อลักษณะของการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ ได้แก่ 1) ด้านหน้าตา 2) ด้านอายุ 3) ด้านเพศ 4) ด้านการแต่งกาย 5) ด้านการศึกษา 6) ด้านพื้นที่ และแนวทางการป้องกันการเกิดการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของประชากร ได้แก่ การบล็อกหรือไม่ตอบโต้ การรับมือกับคนที่คุกคามทางเพศในสถานการณ์แบบนี้คือ ไม่ตอบโต้หรือบล็อกไปเลยและเลือกรับเพื่อนที่สนิท ไม่รับคนแปลกหน้า หากเริ่มรู้สึกตัวเองไม่ปลอดภัยให้โทรแจ้งตำรวจหรือคนสนิททันที เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดเหตุการณ์ร้ายแรง หลีกเลี่ยงการไปในพื้นที่ที่เสี่ยง ได้แก่ พื้นที่ที่เปลี่ยว ที่ลับตาคน และสถานที่ที่เวิ้งว้างคนต่าง ๆ

คำสำคัญ: การคุกคามทางเพศ; สื่อออนไลน์; ประชากร

Abstract

The purpose of this research is to study patterns and characteristics of sexual harassment in online media and to study the conditions that affect the nature of sexual harassment in online media in the population of Muang District Phitsanulok Province Use qualitative research methodologies. The interview method was used to collect data. By selecting 6 main informants by purposive method and using the content analysis method.

The results showed that 4 forms and characteristics of sexual harassment in online media are 1) Sexual bullying, 2) Sexual harassment, 3) Sexual coercion, and 4) Revenge indecency. For the conditions that affect the characteristics of sexual harassment in online media, they are 1) Appearance 2) Age 3) Gender 4) Dress 5) Education 6) Area and prevention guidelines. Sexual harassment in online media of each generation includes blocking or not responding. Dealing with a sexual harasser in this situation is Do not respond or block at all and opt for close friends. Don't accept strangers calling the police if you start to feel unsafe Call the police or someone close immediately. To avoid serious incidents Avoid going to risky areas such as isolated areas that are out of sight, and various nightlife destinations for policy recommendations, relevant agencies, especially educational institutions, should be provided. Organized activities to promote knowledge of sexual harassment in online media, its impact, and how to handle and prevent it in the right and appropriate situations.

Keywords: Sexual Harassment; Online Media; Population

บทนำ

นับแต่มีการนำคำว่า “Sexual Harassment” มาใช้ในปี ค.ศ.1976 มีการนำเอาประเด็นเรื่องการละเมิดสิทธิสตรีมาถกเถียงกันในระดับนานาชาติ ความคิดดังกล่าวได้เปลี่ยนไปโดยเห็นว่าการคุกคามทางเพศถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและมีผลกระทบต่อผู้เสียหายและสังคม ประเด็นสำคัญคือผู้เสียหายไม่กล้าเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบการกระทำที่เกิดขึ้นเพราะความอับอายและความหวาดกลัว โดยผู้เสียหายมักเป็นฝ่ายถูกตำหนิว่าเป็นฝ่ายยั่วเย้าเชื้อเชิญ

รวมทั้งการที่สังคมไทยไม่ถือว่าการล่วงเกินทางเพศเป็นเรื่องเสียหายร้ายแรงจึงไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร เว้นแต่จะเป็นเรื่องร้ายแรง เช่น การข่มขืนกระทำชำเรา และการกระทำอนาจาร การคุกคามทางเพศมีลักษณะพฤติกรรมที่เป็นการแสวงหาผลประโยชน์ในทางเพศซึ่งส่งผลกระทบต่อ สิทธิความเป็นส่วนตัวในเรื่องเพศของผู้เสียหายซึ่งเป็นสิทธิในร่างกายที่มีมาแต่กำเนิด ซึ่งผู้ถูกคุกคามส่วนมากจะเป็นเพศหญิงทำให้การคุกคามทางเพศกลายเป็นประเด็นสำคัญที่นักสิทธิสตรีและนักมนุษยชนในระดับสากล เรียกร้องให้มีการคุ้มครองตามกฎหมายและมีการกำหนดมาตรการป้องกันและการดูแลอย่างจริงจัง เป็นต้น (ปาริฉัตร รัตนกาญจน์, 2551)

ปัจจุบันพฤติกรรมคุกคามทางเพศผ่านสังคมออนไลน์สามารถพบเห็นไปแทบทุกช่องทาง เนื่องจากโซเชียลมีเดียเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของคนในสังคมและไม่สามารถระบุตัวตนที่แท้จริงของผู้ใช้งานได้ ทำให้การกระทำความผิดเป็นเรื่องง่ายมากขึ้น เพราะผู้กระทำความผิดสามารถลบทำลายหลักฐานบนโซเชียลมีเดียได้ ทำให้ยากในการติดตามและยังมีแนวคิดบางส่วนมองว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นการพูดเล่น พูดติดตลก หรือเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคนอื่นไปในแนวลามก “เป็นเรื่องปกติที่ใครๆ ก็ทำได้ เพราะเราต่างไม่รู้จัก” ไม่ใช่เรื่องผิดแปลก (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2562)

พฤติกรรมที่เข้าข่าย Cyber Sexual Harassment 1. การเหยียดเพศ การแสดงความคิดเห็นในเชิงดูถูกเหยียดหยามรสนิยมทางเพศหรือเพศสภาพของผู้อื่น โดยเห็นว่าเป็นเรื่องตลกและนำมาล้อเลียนให้อับอาย อาทิ สายเลื่อง ล้างตู้เย็น ขุดทอง หรือเปลี่ยนทอมให้เป็นเธอ ฯลฯ 2. การลวนลามทางเพศ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ การพูดถึงอวัยวะเพศ (ชาย/หญิง) เสนอหรือขอทำกิจกรรมทางเพศกับบุคคลดังกล่าว โดยไม่สนใจเรื่องเพศ หรืออายุของผู้ถูกกระทำ อาทิ อยากรู้อยากเห็น/อมให้ลัม ได้น้องสักครั้งจะตั้งใจเรียน ช่วงนี้พี่หิวขอกินข้าวหลามนึ่งได้ไหม หรือเห็นน้องแล้วพี่อยากเป็นผู้ประสภักย์ เป็นต้น 3. การข่มขู่ทางเพศ การข่มขู่ผู้ถูกกระทำและคนสนิทบนโลกออนไลน์ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางเพศ โดยพฤติกรรมดังกล่าวถือว่าเป็นการเกาะติดชีวิตออนไลน์ของผู้อื่น (Cyberstalking) หรืออีกกรณี คือ Revenge Porn เป็นการนำรูปโป๊ของเหยื่อมาข่มขู่หรือแกล้งแค้น และเหตุการณ์ที่พบบ่อย คือเมื่อฝ่ายหญิงเลิกกับฝ่ายชาย แล้วฝ่ายชายนำภาพโป๊ที่เคยถ่ายตอนเป็นแฟนกันมาข่มขู่ หรือแกล้งแค้นฝ่ายหญิงโดยไม่สนใจว่าฝ่ายหญิงจะได้รับความเสียหายหรืออับอายเพียงใด 4. สื่อออนไลน์ที่พบข้อความ Cyber Sexual Harassment ทวิตเตอร์ เฟซบุ๊ก ยูทูบ อินสตาแกรม พันทิป การแสดงความคิดเห็นผ่านการไลฟ์สด ฯลฯ (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2562)

ปัญหาของการลวนลามทางเพศคือการกระทำล่วงเกินทางวาจาและทางกาย ทั้งการสัมผัส การมอง การพูดจาแทะโลม การวิพากษ์วิจารณ์สรีระ แม้แต่การหยอกล้อก็เป็นการคุกคามทางเพศ ถ้าทำให้ผู้ถูกรังแกไม่พึงใจ การลวนลามทางเพศทางอินเทอร์เน็ต (Cyber Sexual Harassment) ถือเป็นส่วนย่อยของการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต (Cyber Bullying) ซึ่งตอนนี้หลายประเทศตื่นตัวกันมากขึ้น ในเมืองไทยก็มีหลายกรณีของการเหยียดหยาม กลั่นแกล้ง คุกคามด้วยความเห็นหยาบคายร้ายกาจ ซึ่งอาจถึงขั้นคนองหรือหายการ์ด “รู้เท่า ไม่ถึงการณ์” แต่ลึมนึกถึงผลเสียที่ตามมา การล่วงละเมิดทางเพศออนไลน์จะไม่ก่อความเสียหายทางกาย แต่ผลกระทบทางจิตใจนั้นมีมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อทุกคนเข้าถึงสื่อออนไลน์เหมือนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต แค่เปิดสมาร์ตโฟนขึ้นมา รูปหรือข้อความล่วงละเมิดนั้นก็พุ่งเข้ามาหา ตามติดไปทุกที่ ไม่เว้นแต่ในบ้าน ในห้องนอนซึ่งควรจะเป็นสถานที่ปลอดภัย การแพร่กระจายข้ามทวีปได้อย่างรวดเร็ว ก็ยิ่งทำให้ผลของการล่วงละเมิดรุนแรง ผลกระทบที่เกิดขึ้นทำให้ผู้ที่ถูกละเมิดนั้นวิตกกังวล เครียด ซึมเศร้า สูญเสียความมั่นใจ ทำลายตัวตนถึงขั้นจิตวิญญานและผู้ที่มักถูกล่วงละเมิดคือวัยรุ่นในช่วงอายุ 13-16 ปี ซึ่งยังไม่มีภูมิคุ้มกันเท่าผู้ใหญ่ ความทุกข์ทางใจนั้นอาจนำไปสู่โศกนาฏกรรมได้ (อาศิรา พนาราม, 2560)

ดังนั้นผู้วิจัยสนใจการศึกษาการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์เพื่อทราบรูปแบบลักษณะของการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ และตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ยังมีแนวคิดบางส่วนมองว่าพฤติกรรมการคุกคามทางเพศเป็นการพูดเล่น พูดติดตลก เป็นเรื่องปกติที่ใครๆ ก็พูดกันไม่คำนึงถึงผู้ที่ถูกรังแก โดยการศึกษาวิจัยนี้ได้แบ่งตาม Generation ได้แก่ Gen X Gen Y Gen Z เพื่อได้คำตอบและเนื้อหาที่หลากหลาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบและลักษณะการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์
2. เพื่อศึกษาเงื่อนไขที่ส่งผลต่อลักษณะของการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์
3. เสนอแนะแนวทางการป้องกันการเกิดการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) รูปแบบปรากฏการณ์นิยม (phenomenalism) และได้มีการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสู่การศึกษาภาคสนามในการหาคำตอบให้กับวัตถุประสงค์การวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

หน่วยในการวิเคราะห์ : กลุ่มประชากรตามเจนเนอเรชัน จำนวน 6 คน

พื้นที่ในการวิจัย : กลุ่มประชากรตามเจนเนอเรชัน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย : กลุ่มประชากรตามเจนเนอเรชันได้แก่ Gen X Gen Y Gen Z

วิธีการออกแบบเลือกผู้ให้ข้อมูลในการได้มาซึ่งกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้การเลือกตัวอย่างในการศึกษาด้วยวิธีการเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อหาผู้ให้ข้อมูลที่ดีและเหมาะสมกับประเด็นที่ทำการวิจัยอันเป็นการได้มาซึ่งข้อมูลเชิงลึกที่ให้ความเข้าใจถึงปรากฏการณ์ที่ศึกษาแบบองค์รวม และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบก้อนหิมะ (Snowball Sampling) คือ การสอบถามที่เริ่มจากผู้รู้คนแรกแล้วให้ผู้รู้คนแรกแนะนำชื่อหรือให้ช่วยส่งต่อไปยังผู้รู้คนอื่นๆโดยจะทำเช่นนี้ตลอดไป จนกว่าการเก็บรวบรวมข้อมูล/ข่าวสารมีการอิ่มตัวแล้ว ซึ่งการใช้หลักการนี้ก็เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (ชาย โพธิ์สิตา, 2547) กล่าวคือ ไม่มีข้อมูลอะไรใหม่อีกแล้วหรือได้คำตอบซ้ำเหมือนเดิม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้ได้มีการเลือกวิธีการให้ได้มาซึ่งข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังต่อไปนี้

1) การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นวิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทราบรูปแบบและลักษณะในการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ในการสัมภาษณ์เชิงลึกอันเป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถามชัดเจน และมีลักษณะปลายเปิดสำหรับประเด็นที่อาจเกิดจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรกเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) และขั้นตอนที่สองเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยกรอบแนวคิดและวิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดของเครื่องมือการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการค้นคว้าหนังสือ รายงานการวิจัย ตำรา บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ และวารสารทางวิชาการต่างๆ ทั้งเอกสารภาษาไทยและเอกสารต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีการปรับตัว

2) การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบปฐมภูมิ คือ การเก็บข้อมูลโดยตรงจากภาคสนาม ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ออกไปทำหน้าที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนั้นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลที่ตี คือ ตัวผู้วิจัย (ชาย โพธิ์สิตา, 2562)

ตรวจสอบข้อมูลว่าได้มา มีความถูกต้องครบถ้วนและครอบคลุมที่สามารถตอบตามประเด็นคำถามและตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่สำคัญได้หรือไม่ เมื่อข้อมูลมีความครบถ้วนแล้วผู้วิจัยควรทำการตรวจสอบต่อไปว่ามีความน่าเชื่อถือและแม่นยำหรือไม่ โดยวิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือตามหลักการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าหรือตรวจสอบที่มาของข้อมูลจากหลายแหล่ง (Triangulation) โดยการตรวจสอบจากแหล่งที่มาของข้อมูลในด้านตัวบุคคล อันหมายถึง การตรวจสอบว่าหากผู้ให้ข้อมูลเปลี่ยนข้อมูลที่ได้จะยังเหมือนเดิมหรือไม่ ในด้านเวลาอันหมายถึง ต้องตรวจสอบข้อมูลในช่วงเวลาที่แตกต่างกันเพื่อให้ทราบว่าข้อมูลที่ได้รับในช่วงเวลาต่าง ๆ นั้นเหมือนกันหรือไม่และในด้านสถานที่ คือ ผู้วิจัยต้องทำการตรวจสอบในสถานที่ที่แตกต่างกันด้วยว่าจะได้ข้อมูลที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันหรือไม่ (ชาย โพธิ์สิตา, 2562)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมส่วนใหญ่ที่เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตลอดเวลาหลังจากเก็บรวบรวมข้อมูล กล่าวคือ ภายหลังจากการเก็บข้อมูลจะมีการถอดเทปและสรุปข้อมูลจากการจดบันทึกภาคสนามจากข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์โดยในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากองค์ประกอบหลัก 3 ประการ คือ (ชาย โพธิ์สิตา, 2562)

1) การจัดระเบียบข้อมูล เป็นกระบวนการจัดการกับข้อมูลที่ได้มาจากหลากหลายวิธีให้อยู่ในรูปของเอกสารที่เป็นระบบระเบียบและสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความเชื่อถือได้ง่ายโดยการการจัดระบบของหัวข้อและจำแนกหมวดหมู่หรือประเภทข้อความสร้างกระบวนการให้รหัสข้อมูล โดยทำการนำข้อมูลที่ได้มาทำการตรวจสอบ เปรียบเทียบ กำหนดกรอบแนวคิดและจัดหมวดหมู่ของข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างหมวดหมู่ที่เป็นเหตุเป็นผลแก่กันในลักษณะแบบจำลองมโนทัศน์ซึ่งประกอบไปด้วยเงื่อนไข ปรากฏการณ์ บริบท เงื่อนไข สนับสนุนให้เกิดการกระทำปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นและผลที่เกิดขึ้นตามมาอย่างต่อเนื่อง

2) การแสดงข้อมูล เป็นการนำเอาหน่วยข้อมูลที่แยกหรือแตกออกเป็นส่วนย่อยๆและให้รหัสเรียบร้อยแล้วกลับมารวมเข้ากันใหม่ ให้เป็นกลุ่มตามประเด็น/หัวข้อของการวิเคราะห์

การหาข้อสรุปและการตีความ เป็นกระบวนการหาข้อสรุปและตีความหมายของข้อค้นพบที่ได้จากการจัดระเบียบข้อมูลและการแสดงข้อมูลตามกรอบแนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย กล่าวคือ ผลจากการจัดกลุ่มประเภทข้อมูลจะทำให้เห็นแบบแผนของความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์การศึกษาการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอเรชันในจังหวัดพิษณุโลก รวมถึงปัจจัยสำคัญต่างๆที่เกี่ยวข้องโดยจะมีการใช้โปรแกรม Microsoft Word เป็นเครื่องมือช่วยในการวิเคราะห์ รวมถึงการตรวจสอบว่าข้อสรุปมีความถูกต้องตรงตามประเด็นและมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใดด้วย

3) การวิเคราะห์ผู้วิจัยจะใช้ตารางเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อข้อมูลที่ได้ถูกนำมาวิเคราะห์ในกรอบของความสัมพันธ์และมีความเชื่อมโยงที่ทำให้มองเห็นภาพของความแตกต่างบริบทและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง กิจกรรม ปฏิสัมพันธ์ต่างๆหรือผลที่เกิดขึ้นอย่างสัมพันธ์กันภายในปรากฏการณ์ที่ทำการศึกษาคูคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอเรชันในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อทราบรูปแบบและลักษณะในการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์เพื่อศึกษาเงื่อนไขที่ส่งผลต่อลักษณะของการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ และเพื่อเสนอแนะแนวทางการป้องกันการเกิดการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคูคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอเรชันในจังหวัดพิษณุโลก โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรตามเจนเนอเรชั่น

ส่วนที่ 2 รูปแบบและลักษณะการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอเรชั่นในจังหวัดพิษณุโลก

ส่วนที่ 3 เจื่อนไขที่ส่งผลต่อลักษณะของการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอเรชั่นในจังหวัดพิษณุโลก

ส่วนที่ 4 แนวทางการป้องกันการเกิดการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอเรชั่นในจังหวัดพิษณุโลก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรตามเจนเนอเรชั่น

ตารางที่ 1 คุณลักษณะของผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 6 คน

ลำดับ	ชื่อ	เพศ	อายุ	อาชีพ	ลักษณะ
1	นาย A (นามสมมติ)	ชาย	46	รปภ.	เป็นชายผิวสีเข้ม รูปร่าง ผอม ตัวสูง
2	นาย B (นามสมมติ)	ชาย	45	ขายอาหาร ปลา	เป็นชายพิการผิวคล้ำ รูปร่างอวบ
3	นาย C (นามสมมติ)	ชาย	25	นักศึกษา	เป็นชาย ผิวขาว รูปร่าง ไม่สูงมาก ใส่แว่นตา
4	นางสาว D (นามสมมติ)	หญิง	23	นักศึกษา	เป็นหญิง ผิวขาวเหลือง รูปร่างอวบ ตัวไม่สูงมาก
5	นาย E (นามสมมติ)	เพศ ทางเลือก	22	นักศึกษา	เป็นเพศทางเลือก ผิวขาว รูปร่างสมส่วน ไม่ สูงมาก
6	นางสาว F (นามสมมติ)	หญิง	20	นักศึกษา	เป็นหญิง ผิวขาวเหลือง รูปร่างผอม ตัวไม่สูงมาก

จากตารางด้านบนจะเห็นได้ว่ามีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 6 คน กลุ่มประชากรตามเจนเนอเรชั่นในจังหวัดพิษณุโลก แบ่งเป็นผู้ให้ข้อมูล Gen X เพศชายจำนวน 2 คน อาชีพรปภ.อายุ 46 ปี อาชีพขายอาหารปลา อายุ 45 ปี ผู้ให้ข้อมูล Gen Y เพศชาย 1 คน อาชีพนักศึกษา อายุ 25 ปี เพศหญิง 1 คน อาชีพนักศึกษา อายุ 23 ปี ผู้ให้ข้อมูล Gen Z เพศทางเลือก 1 คน อาชีพ

นักศึกษา อายุ 22 ปี เพศหญิง 1 คน อาชีพนักศึกษา อายุ 20 ปี โดยกลุ่มประชากรตามเจนเนอร์เรชั่นมีทั้งเคยและไม่เคยประสบปัญหาการถูกคุกคามทางเพศทั้งในสื่อออนไลน์และการถูกคุกคามทางเพศในชีวิตประจำวัน ว่ามีรูปแบบหรือลักษณะ เจื่อนไขที่ส่งผลต่อการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ และแนวทางการป้องกันหรือการรับมือเมื่อถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ โดยข้อมูลที่ได้จากการศึกษามีดังนี้

ส่วนที่ 2 รูปแบบและลักษณะการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอร์เรชั่น

ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1. การกลั่นแกล้งทางเพศ 2. การข่มขู่ทางเพศ 3. การลวนลามทางเพศ 4. การอนาจารแก้แค้น

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ที่ 2 รูปแบบหรือลักษณะการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์

ลำดับ	ชื่อ	ประเด็นการศึกษาหลัก	รายละเอียดผลการศึกษา
1	นาย A (นามสมมติ)	การกลั่นแกล้งทางเพศ การข่มขู่ทางเพศ การลวนลามทางเพศ การอนาจารแก้แค้น	การคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ไม่เคยพบ เพราะนาย A เป็นคนไม่ค่อยเล่นโซเชียล แต่เมื่อสมัยก่อนเคยถูกคุกคามทางเพศโดยการลวนลามทางวาจา นาย A บอกว่าถูกเพศที่สามพูดแซวในทางเพศโดยพูดว่าดูจากรูปร่างหน้าตาลักษณะท่าทางเหมือนนิโกร เลย น่าจะลืลาดี เนื่องจากนาย A เป็นคนผิวสีเข้มจึงทำให้ถูกเข้าใจว่าเป็นนิโกร
2	นาย B (นามสมมติ)	การกลั่นแกล้งทางเพศ การข่มขู่ทางเพศ การลวนลามทางเพศ การอนาจารแก้แค้น	ไม่เคยถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ แต่เคยพบเห็น คือ ผู้ชายจะจับมือของผู้หญิงแล้วผู้หญิงสับมือออกในที่สาธารณะ

ลำดับ	ชื่อ	ประเด็นการศึกษาหลัก	รายละเอียดผลการศึกษา
3	นาย C (นามสมมติ)	การกลั่นแกล้งทางเพศ การข่มขู่ทางเพศ การล่วงละเมิดทางเพศ	ถูกคนแปลกหน้าทักมาในเฟซบุ๊กใช้คำพูดล่วงละเมิดทางเพศ ตอนแรกไม่ได้สนใจ เพราะเป็นคนแปลกหน้า แต่มีอยู่วันหนึ่งเขาก็ถามว่าอยากมีอะไรกันไหม นาย C (นามสมมติ) จึงปฏิเสธและบล็อกคนนั้นทำให้นาย C (นามสมมติ) รู้สึกกลัวและไม่สบายใจ
4	นางสาว D (นามสมมติ)	การรอนาจารแก้แค้น การกลั่นแกล้งทางเพศ การข่มขู่ทางเพศ การล่วงละเมิดทางเพศ	เคยมีคนแปลกหน้าเข้ามาคอมเมนต์รูปที่ลงใน Facebook Comment ในเชิงการล่วงละเมิดทางเพศ ตอนแรก Comment ขมขื่นว่าน่ารัก แต่สัปดาห์คนแปลกหน้าก็แคปรูปที่ลงแล้วพิมพ์ว่าทำไมใหญ่จัง จึงทำให้นางสาว D (นามสมมติ) รู้สึกไม่พอใจและเริ่มกลัวจึงบล็อก Account ของคนแปลกหน้าคนนั้นไป
5	นาย E (นามสมมติ)	การรอนาจารแก้แค้น การกลั่นแกล้งทางเพศ การข่มขู่ทางเพศ	คนที่คุยด้วยจะมาหา แต่นาย E (นามสมมติ) ได้ปฏิเสธไป แต่เขาบอกกำลังจะไปหา พอมาอยู่ก็จะให้อยู่แค่แป๊บเดียว นาย E (นามสมมติ) จึงโกหกว่าแม่จะมาหา เขาจึงกลับ นาย E (นามสมมติ) จึงลงสตอรี่ไปเที่ยว

ลำดับ	ชื่อ	ประเด็นการศึกษาหลัก	รายละเอียดผลการศึกษา
6	นางสาว F (นามสมมติ)	การชมชู้ทางเพศ	เขาก็ทักมารู้กันว่าโกหกถ้าไม่บอกว่ายูไหนจะตามไปถึงหอ จึงทำให้นาย E (นามสมมติ) รู้สึกกลัว
		การลวนลามทางเพศ	คนแปลกหน้าไม่เปิดเผยหน้าใน Instagram ทักมาว่าจะขอวิดีโอคอลช่วยตัวเองด้วยกันไหม ขอดูของลับของนาย E (นามสมมติ) จึงได้ปฏิเสธไปและบล็อก
		การอนาจารแก้แค้น	ถูกอดีตแฟนเอารูปเก่าคลิปเก่ามาประจานแต่ไม่ได้เป็นรูปโป๊ เป็นรูปที่นาย E (นามสมมติ) ไม่ได้เปิดเผยให้คนอื่นดู ตอนนั้นเลิกกันแล้ว ใส่แคปชั่นว่า “ใครบอกว่ามันไม่ใช่ตุ๊ด” เพื่อนนำมาให้ดูแล้วถามว่าเกิดอะไรขึ้น นาย E (นามสมมติ) จึงอธิบายไปและทักไปบอกอดีตแฟนว่าถ้าทำแบบนี้อีกจะแจ้งความ
		การกลั่นแกล้งทางเพศ	
		การชมชู้ทางเพศ	
		การลวนลามทางเพศ	เคยถูกแฉเวลาแต่งตัวนุ่งสั้นหรือวาบหวิว เขาบอกว่าอย่าใส่เสื้อเอวลอยหรือใส่กางเกงสั้นด้วย เช็กชี้นะ จึงทำให้รู้สึกไม่พอใจเพราะการแต่งตัวก็ควรแต่งตัวในแบบที่เราชอบการที่มีคนมาแฉหรือพูดแบบนี้เหมือนเป็นการตัดความมั่นใจ แล้วนางสาว F (นามสมมติ) ตอบกลับไปว่าจะแต่งตัวแบบไหนก็ได้ไม่ต้องมายุ่งแล้วก็เดินหนีไป
		การอนาจารแก้แค้น	

จากตารางผลการศึกษารูปแบบและลักษณะการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอเรชันในจังหวัดพิษณุโลก พบว่ารูปแบบและลักษณะการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอเรชันที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์แล้วพบเจอได้แก่ 1. การกลั่นแกล้งทางเพศ ซึ่งเป็นการดูถูกเกี่ยวกับรูปลักษณ์หรือรูปร่าง ผู้กลั่นแกล้งอาจแสดงความเห็นอย่างหยาบคายเกี่ยวกับรูปร่าง 2. การข่มขู่ทางเพศ ซึ่งเป็นการข่มขู่หรือบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ หรือกิจกรรมทางเพศที่เกี่ยวข้องรวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงหรือทำให้เกิดความเจ็บปวด การแสดงอวัยวะเพศ เช่น การที่มีคนข่มขู่มาหาที่หอโดยทำให้เจ้าตัวรู้สึกกลัว 3. การลวนลามทางเพศ ซึ่งเป็นการสัมผัสที่ไม่พึงประสงค์หรือการจูบ ข่มขู่หรือบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ หรือกิจกรรมทางเพศที่เกี่ยวข้องรวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงหรือทำให้เกิดความเจ็บปวด เช่น ถูกแขว่งเวลาแต่งตัวนุ่งสั้นหรือแต่งตัววาบหวิวหรือคนแปลกหน้าไม่เปิดเผยหน้าใน Instagram ทักมาว่าจะขอวิดีโอคอลช่วยตัวเองด้วยกันไหม ขอคูของลับ 4. การอนาจารแก่แค้น ซึ่งเป็นการนำรูปภาพหรือคลิปวิดีโอขณะมีเพศสัมพันธ์ของบุคคลมาเผยแพร่โดยไม่ได้รับความยินยอม เช่น การนำรูปหรือคลิปของเจ้าตัวไปแชร์ในโซเชียลทำให้เจ้าตัวเกิดความไม่พอใจ

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ที่ 3 เจเนอเรชันที่ส่งผลต่อการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์

ลำดับ	ชื่อ	ประเด็นการศึกษาหลัก	ผลการศึกษา
1	นาย A (นามสมมติ)	ด้านหน้าตา ด้านอายุ ด้านเพศ ด้านการแต่งกาย ด้านการศึกษา ด้านพื้นที่	ผู้หญิงน่าจะถูกคุกคามทางเพศมากกว่า การแต่งตัวที่นุ่งสั้นใส่เสื้อกล้ามหรือการโพสטרูปที่วาบหวิวทำให้เป็นจุดสนใจทำให้ถูกมองในเรื่องเพศ การไปเที่ยวสถานบันเทิงก็ทำให้เกิดการถูกคุกคามทางเพศได้

ลำดับ	ชื่อ	ประเด็นการศึกษาหลัก	ผลการศึกษา
2	นาย B (นามสมมติ)	ด้านหน้าตา ด้านอายุ ด้านเพศ ด้านการแต่งกาย ด้านการศึกษา ด้านพื้นที่	ด้านหน้าตาส่วนมากคนที่หน้าตาดีจะถูก คุกคามทางเพศมากกว่า ด้านเพศส่วนใหญ่เพศหญิงจะถูกคุกคาม ทางเพศในสื่อออนไลน์มากกว่า การแต่งตัวก็มีส่วนเพราะหากแต่งตัวที่ เปิดเผยเกินไปรวมถึงการลงรูปในแอปพลิเคชัน ต่างๆทำให้เกิดการถูกคุกคามทางเพศได้ ง่ายมากขึ้น
3	นาย C (นามสมมติ)	ด้านหน้าตา ด้านอายุ ด้านเพศ ด้านการแต่งกาย ด้านการศึกษา ด้านพื้นที่	คนที่หน้าตาดี หน้าตาน่ารักก็จะถูก คุกคามทางเพศได้ง่าย ด้านเพศส่งผลเพราะเพศหญิงมักจะถูก คุกคามทางเพศมากกว่าเพศชาย การแต่งกายที่วาวหวิก็ทำให้ถูกคุกคาม ทางเพศได้ การติดตามเพจหรือกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับทาง เพศในแอปพลิเคชันต่างๆ ก็เป็นอีกเงื่อนไขที่ ส่งผลให้เกิดการถูกคุกคามทางเพศในสื่อ ออนไลน์

ลำดับ	ชื่อ	ประเด็นการศึกษาหลัก	ผลการศึกษา
4	นางสาว D (นามสมมติ)	ด้านหน้าตา	คนที่กระทำการคุกคามทางเพศส่วนใหญ่ก็จะมองหน้าเป็นหลัก คนที่หน้าตาดีก็จะถูกคุกคามได้ง่ายกว่า
		ด้านอายุ	คนที่อายุน้อยกว่ามักจะถูกคนที่อายุมากกว่าพุดจาหรือกระทำการคุกคามทางเพศ เพราะคนที่โตกว่าคิดว่าจะพุดอะไรกับคนที่อายุน้อยกว่าก็ได้
		ด้านเพศ	เพศหญิงจะถูกคุกคามทางเพศได้ง่ายกว่าเพศชาย
		ด้านการแต่งกาย	คนที่กระทำการคุกคามทางเพศจะไปเน้นกับคนที่แต่งตัวใส่กระโปรงหรือกางเกงสั้น หรือคนที่แต่งตัววาบหวีว
		ด้านการศึกษา	การที่ไปอยู่ในสถานที่เปลี่ยวหรือที่ลับตาคนอาจจะทำให้เกิดอันตราย เกิดการถูกคุกคามทางเพศได้ง่าย ส่งผลกระทบเพราะถ้าไม่มีใครอยู่แถวนั้นก็อาจจะเกิดอันตรายที่ร้ายแรงมาได้
5	นาย E (นามสมมติ)	ด้านหน้าตา	ด้านหน้าตาก็คือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดการถูกคุกคามทางเพศเช่นนายE(นามสมมติ)มักจะถูกชมว่าหน้าตาน่ารัก ผิวขาว
		ด้านอายุ	
		ด้านเพศ	เป็นแล้วแต่สถานการณ์ สถานที่ บางคนอาจไม่ได้เลือกเพศ
		ด้านการแต่งกาย	

ลำดับ	ชื่อ	ประเด็นการศึกษาหลัก	ผลการศึกษา
6	นางสาว F (นามสมมติ)	ด้านการศึกษา	การเรียนรู้ในเรื่องเพศที่เป็นสิ่งใกล้ตัวควรถูกรอบร้อมหรือสั่งสอนเรื่องของเพศหรือการคุกคามทางเพศว่าสิ่งไหนควรทำหรือไม่ควรทำ หากไม่ได้อบรมหรือสั่งสอนก็อาจจะเกิดการคุกคามทางเพศกับผู้อื่นได้ จึงทำให้เกิดเป็นปัญหาสังคม
		ด้านพื้นที่	การไปเที่ยวที่สถานบันเทิงก็อาจจะเกิดการคุกคามทางเพศได้ง่าย
		ด้านหน้าตา	คนที่ถูกคุกคามทางเพศมักจะมีหน้าตาที่สวยหรือหล่อหรือน่ารัก
		ด้านอายุ	คนที่อายุน้อยกว่ามักจะข่มเหงคนที่อายุน้อยกว่า
		ด้านเพศ	คนที่กระทำการคุกคามทางเพศก็จะมองในเรื่องของเพศ เพศหญิงเพศชายก็สามารถถูกคุกคามทางเพศได้เหมือนกัน
		ด้านการแต่งกาย	การนุ่งสั้นใส่เสื้อผ้าสั้นการแต่งชุดที่วาบหวีก็ทำให้คนที่กระทำการคุกคามมองในเรื่องของเพศ พูดแฉวเรื่องการแต่งตัวของคนอื่นก็จะทำให้รู้สึกไม่พอใจ
		ด้านการศึกษา	ควรให้ความสำคัญกับการพูดหรือการกระทำควรอบรมสั่งสอนในเรื่องของเพศที่ถูกต้อง
		ด้านพื้นที่	การไปเที่ยวสถานที่บันเทิงไม่ผิดแต่ก็ควรระมัดระวังตัวจากคนที่เข้ามาใกล้หรือคนที่กระทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัย

จากตารางผลการศึกษารูปแบบและลักษณะการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอเรชันในจังหวัดพิษณุโลก พบว่ารูปแบบและลักษณะการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอเรชันที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์แล้วพบเจอได้แก่ 1. ด้านหน้าตา เนื่องจากหน้าตาเป็นส่วนหนึ่งผู้กระทำการคุกคามจะสนใจ จากการศึกษาพบว่าคนที่หน้าตาดีหรือน่ารัก จะถูกคุกคามทางเพศง่ายกว่า 2. ด้านอายุ จากการศึกษาวิจัยพบว่าคนที่อายุน้อยกว่าจะข่มเหงหรือกระทำการคุกคามกับคนที่อายุน้อยกว่า เพราะคิดว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่จะพูดหรือจะทำอะไรก็ได้ ไม่สนใจว่าผู้ถูกกระทำจะรู้สึกอย่างไร 3. ด้านเพศ เนื่องจากเพศเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดการถูกคุกคามทางเพศ จากการศึกษาพบว่าเพศหญิงมักจะถูกคุกคามทางเพศมากกว่าเพศชาย เพราะมาจากระบบสังคมวัฒนธรรมชายเป็นใหญ่แต่ผู้กระทำบางคนก็ไม่ได้สนใจว่าเป็นเพศไหนเพื่อทำในสิ่งตนเองต้องการ 4. ด้านการแต่งกาย จากการศึกษาวิจัยพบว่า การแต่งกายวาบหวาม ใส่เสื้อสั้นกางเกงสั้น ทำให้ผู้กระทำมองว่าเป็นการอ่อย หรืออยากโชว์ จึงพูดแซวสื่อถึงเรื่องเพศ ทำให้คนอื่นรู้สึกไม่มั่นใจในการแต่งตัว กลัวการโดนคุกคามทางเพศ 5. ด้านการศึกษา เนื่องจากการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ ทุกคนควรได้การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างลึกซึ้ง ว่าสิ่งไหนควรทำสิ่งไหนไม่ควรทำ การกระทำต่างๆ หากไม่ได้รับการศึกษาก็จะเกิดผลกระทบกับผู้อื่น 6. ด้านพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่โลกออนไลน์ไม่ได้เป็นพื้นที่ปลอดภัยอีกต่อไป การแสดงความคิดเห็นต่างๆ ในสื่อออนไลน์ง่ายมากขึ้น ขาดความเป็นส่วนตัว การเสปซสื่อที่ไม่ดีในพื้นที่ออนไลน์สามารถทำให้เกิดการถูกคุกคามทางเพศได้เช่นกัน และไม่ใช่แค่โลกออนไลน์ โลกความเป็นจริงก็เป็นอีกที่ที่ไม่ปลอดภัย ทั้งสถานบันเทิง สถานที่เปลี่ยว ที่ลับตาคน ทำให้ผู้กระทำการคุกคามง่ายต่อการกระทำโดยไม่เกรงกลัว

ส่วนที่ 4 แนวทางการป้องกันการเกิดการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอเรชันในจังหวัดพิษณุโลก

จากการศึกษาวิธีการป้องกันหรือรับมือต่อการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์แต่ละเจนเนอเรชัน จากประสบการณ์ที่ได้พบมาและเอาตัวรอดมาได้จากสถานการณ์นั้น คือ 1. การบล็อกหรือไม่ตอบโต้ 2. การโทรแจ้งตำรวจ 3. หลีกเลี้ยงการไปในพื้นที่ที่เสี่ยง

1. การบล็อกหรือไม่ตอบโต้ ผลการศึกษาพบว่า ในกรณีถูกคุกคามในสื่อออนไลน์สิ่งที่เสี่ยงไม่ได้เลยคือการถูกคนแปลกหน้าทักหรือคอมเมนต์สื่อถึงเรื่องเพศ การรับมือกับคนที่คุกคามทางเพศในสถานการณ์แบบนี้คือ ไม่ตอบโต้หรือบล็อกไปเลยและเลือกรับเพื่อนที่สนิท ไม่รับคนแปลกหน้า

2. การโทรแจ้งตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า หากเริ่มรู้สึกว่าตัวเองไม่ปลอดภัย ให้โทรแจ้งตำรวจหรือคนสนิททันที และอยู่ห่างจากผู้ที่กระทำการคุกคามทางเพศให้มากที่สุด เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดเหตุการณ์ร้ายแรง

3. หลีกเลี่ยงการไปในพื้นที่ที่เสี่ยง ผลการศึกษาพบว่า การไปในพื้นที่ที่เสี่ยง เช่น พื้นที่ที่เปลี่ยว ที่ลับตาคน ที่อโคจรต่างๆ ควรหลีกเลี่ยงแต่ถ้าหากจำเป็นที่จะต้องไป ควรจะต้องพาคนไปเพิ่มไม่ไปไหนมาไหนคนเดียว หากที่มีคนรวมกันอยู่เยอะๆ

ผลการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ เรื่อง การคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอร์เรชันในจังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษารูปแบบและลักษณะการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ 2) เพื่อศึกษาเงื่อนไขที่ส่งผลต่อลักษณะของการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการป้องกันการเกิดการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีทั้งหมดจำนวน 6 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการวิจัยเรื่องรูปแบบและลักษณะการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ในจังหวัดพิษณุโลก

1. การข่มขู่ทางเพศ

เนื่องจากผู้กระทำไม่ได้ในสิ่งที่ตนเองต้องการ จึงหาวิธีที่จะข่มขู่เพื่อให้ผู้ถูกระทำยอมและทำตามที่ต้องการ จึงทำให้ผู้ถูกระทำรู้สึกกลัวและรู้สึกไม่ปลอดภัย

2. การลวนลามทางเพศ

เนื่องจากการลวนลามทางเพศทั้งทางสายตา วาจา หรือในสื่อออนไลน์ง่ายต่อการกระทำการคุกคามทางเพศ บางส่วนมองเป็นแค่เรื่องเล็ก แค่พูดยอกล้อ แค่คอมเมนต์ ไม่ได้ทำอะไรร้ายแรง การลวนลามทางเพศไม่ว่าจะผู้หญิงหรือผู้ชาย การพูดลวนลามเรื่องการแต่งตัววาบหวิว คอมเมนต์รูป หรือพูดแซวเกี่ยวกับเพศต่างๆ ล้วนทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้ถูกระทำ

3. การอนาจารแก่แค้น

เนื่องจากการกระทำที่ผู้ถูกระทำไม่ได้ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูล ถึงจะไม่ได้ร้ายแรง แต่ทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้ถูกระทำ

ผลการวิจัยเรื่องเงื่อนไขที่ส่งผลต่อลักษณะของการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ในจังหวัดพิษณุโลกแบ่งได้ 6 รูปแบบ 1. ด้านหน้าตา 2. ด้านอายุ 3. ด้านเพศ 4. ด้านการแต่งกาย 5. ด้านการศึกษา 6. ด้านพื้นที่

1. ด้านหน้าตา

เนื่องจากหน้าตาเป็นส่วนหนึ่งผู้กระทำการคุกคามจะสนใจ จากการศึกษาพบว่าคนที่หน้าตาดีหรือน่ารักจะถูกคุกคามทางเพศง่ายกว่า

2. ด้านอายุ

จากการศึกษาวิจัยพบว่าคนที่มีอายุน้อยกว่าจะข่มเหง หรือกระทำการคุกคามกับคนที่อายุน้อยกว่า เพราะคิดว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่จะพูดหรือจะทำอะไรก็ได้ ไม่สนใจว่าผู้ถูกกระทำจะรู้สึกอย่างไร

3. ด้านเพศ

เนื่องจากเพศเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดการถูกคุกคามทางเพศ จากการศึกษาพบว่าเพศหญิงมักจะถูกคุกคามทางเพศมากกว่าเพศชาย เพราะมาจากระบบสังคมวัฒนธรรมชายเป็นใหญ่ แต่ผู้กระทำบางคนก็ไม่ได้สนใจว่าเป็นเพศไหน เพื่อทำในสิ่งตนเองต้องการ

จากการศึกษาวิจัยพบว่า การแต่งกายวาวหวิว ใส่เสื้อสั้นกางเกงสั้น ทำให้ผู้กระทำมองว่าเป็นการอ่อย หรืออยากโชวี จึงพูดแซวสื่อถึงเรื่องเพศ ทำให้คนอื่นรู้สึกไม่มั่นใจในการแต่งตัวกลัวการโดนคุกคามทางเพศ

5. ด้านการศึกษา

เนื่องจากการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ ทุกคนควรได้การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างลึกซึ้ง ว่าสิ่งไหนควรทำสิ่งไหนไม่ควรทำ การกระทำต่างๆหากไม่ได้รับการศึกษาก็จะเกิดผลกระทบกับผู้อื่น

6. ด้านพื้นที่

เนื่องจากพื้นที่โลกออนไลน์ไม่ได้เป็นพื้นที่ปลอดภัยอีกต่อไป การแสดงความคิดเห็นต่างๆในสื่อออนไลน์ง่ายมากขึ้น ขาดความเป็นส่วนตัว การเสพสื่อที่ไม่ดีในพื้นที่ออนไลน์สามารถทำให้เกิดการถูกคุกคามทางเพศได้เช่นกัน และไม่ใช่แค่โลกออนไลน์ โลกความเป็นจริงก็เป็นอีกที่ที่ไม่ปลอดภัย ทั้งสถานบันเทิง สถานที่เปลี่ยว ที่ลับตาคน ทำให้ผู้กระทำการคุกคามง่ายต่อการกระทำโดยไม่เกรงกลัวใคร

ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลแต่ละเจนเนอร์เรชันมีวิธีการป้องกันหรือรับมือต่อการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์

1. การบล็อกหรือไม่ตอบโต้

ในกรณีถูกคุกคามในสื่อออนไลน์สิ่งที่เสี่ยงไม่ได้เลยคือการถูกคนแปลกหน้าทักหรือคอมเมนต์สื่อถึงเรื่องเพศ การรับมือกับคนที่คุกคามทางเพศในสถานการณ์แบบนี้คือ ไม่ตอบโต้หรือบล็อกไปเลยและเลือกรับเพื่อนที่สนิท ไม่รับคนแปลกหน้า

2. การโทรแจ้งตำรวจ

หากเริ่มรู้สึกตัวเองไม่ปลอดภัย ให้โทรแจ้งตำรวจหรือคนสนิททันที และอยู่ห่างจากผู้ที่ทำให้เกิดการคุกคามทางเพศให้มากที่สุด เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดเหตุการณ์ร้ายแรง

3. หลีกเลี่ยงการไปในพื้นที่ที่เสี่ยง

การไปในพื้นที่ที่เสี่ยง เช่น พื้นที่ที่เปลี่ยว ที่ลับตาคน ที่จอจระต่างๆ ควรหลีกเลี่ยงแต่ถ้าหากจำเป็นที่จะต้องไป ควรจะต้องพาคนไปเพิ่มไม่ไปไหนมาไหนคนเดียว หากที่มีคนรวมกันอยู่เยอะๆ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ จงนำไปสู่ข้อสรุปที่ได้จากการประมวลข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องผนวกกับบทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลโดยแบ่งตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ได้แก่ การศึกษาการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอร์เรชันในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อศึกษารูปแบบและลักษณะการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ เพื่อศึกษาเงื่อนไขที่ส่งผลต่อลักษณะของการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ และเสนอแนะแนวทางการป้องกันการเกิดการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

จากการศึกษาการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอร์เรชันในจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ ศึกษารูปแบบและลักษณะการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ ศึกษาเงื่อนไขที่ส่งผลต่อลักษณะของการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ และเสนอแนะแนวทางการป้องกันการเกิดการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ โดยพบรูปแบบหรือลักษณะการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์นั้น สามารถเจอได้มากกว่า 1 รูปแบบ จากการศึกษายังพบว่า การถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ มีรูปแบบหรือลักษณะการคุกคามทางเพศไม่ไปตามทุกรูปแบบที่ผู้วิจัยศึกษามา มีตรงตาม 3 รูปแบบ ได้แก่ การข่มขู่ทางเพศให้ทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ ทำให้

รู้สึกกลัวและไม่สบายใจเมื่อถูกข่มขู่ การลวนลามทางเพศไม่ว่าจะทางวาจาหรือการคอมเม้นท์สื่อถึงเรื่องเพศ การพูดลวนลามเกี่ยวกับการแต่งตัว พูดแซวเกี่ยวกับหน้าตา คอมเม้นท์รูปที่แต่งตัว วาบหวีว การชักชวนไปมีเพศสัมพันธ์ การชักชวนให้ช่วยตัวเองด้วยกัน การอนาจารแก้แค้น นำรูปภาพหรือวิดีโอมาโพสต์ในเฟซบุ๊กโดยที่เจ้าตัวไม่ได้ยินยอมแล้วพิมพ์ข้อความทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้ถูกกระทำ เงื่อนไขที่ส่งผลต่อการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์แบ่งได้ 6 รูปแบบ ด้านหน้าตา จากการศึกษาพบว่าคนที่มีหน้าตาดีหรือน่ารักจะถูกคุกคามทางเพศง่ายกว่า ด้านอายุ จากการศึกษาวิจัยพบว่าคนที่มียาอายุมากกว่าจะข่มเหง หรือกระทำการคุกคามกับคนที่อายุน้อยกว่า เพราะคิดว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่จะพูดหรือจะทำอะไรก็ได้ ด้านเพศจากการศึกษาพบว่าเพศหญิงมักจะถูกคุกคามทางเพศมากกว่าเพศชาย เพราะมาจากระบบสังคมวัฒนธรรมชายเป็นใหญ่แต่ผู้กระทำบางคนก็ไม่ได้สนใจว่าเป็นเพศไหน เพื่อทำในสิ่งตนเองต้องการ ด้านการแต่งกายจากการศึกษาวิจัยพบว่า การแต่งกายวาบหวีว ใส่เสื้อสั้นกางเกงสั้น ทำให้ผู้กระทำมองว่าเป็นการอ่อย หรืออยากโง่ จึงพูดแซวสื่อถึงเรื่องเพศ ทำให้คนอื่นรู้สึกไม่มั่นใจในการแต่งตัว กลัวการโดนคุกคามทางเพศ ด้านการศึกษาทุกคนควรได้การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างลึกซึ้ง ว่าสิ่งไหนควรทำสิ่งไหนไม่ควรทำ การกระทำต่างๆ หากไม่ได้รับการศึกษาก็จะเกิดผลกระทบกับผู้อื่น ด้านพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่โลกออนไลน์ไม่ได้เป็นพื้นที่ปลอดภัยอีกต่อไป การแสดงความคิดเห็นต่างๆ ในสื่อออนไลน์ง่ายมากขึ้น ขาดความเป็นส่วนตัว การเสกสือที่ไม่ดีในพื้นที่ออนไลน์สามารถทำให้เกิดการถูกคุกคามทางเพศได้เช่นกัน และไม่ใช่แค่โลกออนไลน์ โลกความเป็นจริงก็เป็นอีกที่ที่ไม่ปลอดภัย ทั้งสถานบันเทิง สถานที่เปลี่ยว ที่ลับตาคน ทำให้ผู้คุกคามง่ายต่อการกระทำโดยไม่เกรงกลัวใคร วิธีการป้องกันหรือรับมือต่อการถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ คือ การบล็อกหรือไม่ตอบโต้ การรับมือกับคนที่คุกคามทางเพศในสถานการณ์แบบนี้คือ ไม่ตอบโต้หรือบล็อกไปเลยและเลือกรับเพื่อนที่สนิท ไม่รับคนแปลกหน้า การโทรแจ้งตำรวจ หากเริ่มรู้สึกว่าตัวเองไม่ปลอดภัย ให้โทรแจ้งตำรวจหรือคนสนิททันที และอยู่ห่างจากผู้ที่กระทำการคุกคามทางเพศให้มากที่สุด หลีกเลี่ยงการไปในพื้นที่ที่เสี่ยง การไปในพื้นที่ที่เสี่ยง เช่น พื้นที่ที่เปลี่ยว ที่ลับตาคน ที่โอเคจต่างๆ ควรหลีกเลี่ยง แต่ถ้าหากจำเป็นที่จะต้องไป ควรจะต้องพาคนไปเพิ่มไม่ไปไหนมาไหนคนเดียว

จากการวิจัยของแต่ละเจนเนอเรชั่น (ผู้ให้สัมภาษณ์) ทั้ง 3 เจนเนอเรชั่น ได้แก่ Gen X มีอายุระหว่าง 55-41 ปี , Gen Z มีอายุระหว่าง 40-23 ปี , Gen Y มีอายุระหว่าง 22-8 ปี มี

ความแตกต่างตามเจนเนอร์เรชันของตนเอง ข้อมูลที่ได้มาเป็นส่วนน้อยของข้อมูลกลุ่มเจนเนอร์เรชันในอำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

จากการวิจัยของแต่ละเจนเนอร์เรชันอาจไม่ได้มีความรุนแรงมากถึงขั้นเกิดอันตรายร้ายแรงถึงแก่ชีวิต ในแต่ละเจนเนอร์เรชันถึงจะช่วงอายุจะแตกต่างกันแต่ก็มีการถูกคุกคามทางเพศได้เหมือนกัน ถึงสถานการณ์จะต่างกันไปตามแต่ละคนที่เจอ บางคนไม่เคยถูกคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ บางคนเคยถูกคุกคามแต่ไม่ใช่ในสื่อออนไลน์ บางคนถูกคุกคามทางเพศลวนลามทางวาจา การแซว บางคนไม่ได้มีผลกระทบต่อการใช้ชีวิตเพราะไม่ได้สนใจ บางคนหมดความมั่นใจต่อการใช้ชีวิต มีปัจจัยที่ส่งผลทำให้เกิดการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์แตกต่างกัน แต่ละเจนเนอร์เรชันมีการป้องกันหรือรับมือต่อการถูกคุกคามทางเพศที่หลากหลาย ในสถานการณ์ปัจจุบันคนส่วนใหญ่เริ่มหันมาให้ความสำคัญต่อการถูกคุกคามทางเพศมากขึ้น

ดังนั้น การศึกษาการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ของแต่ละเจนเนอร์เรชันในจังหวัดพิษณุโลก มีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมคุกคามทางเพศของโบการ์ตและสไตน์ แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีนี้ คือ แบ่งมุมมองได้ 3 มิติเกี่ยวกับพฤติกรรมการคุกคามทางเพศ มิติที่ 1 การคุกคามทางเพศที่ชัดเจนและไม่ชัดเจนกล่าวคือการคุกคามทางเพศอาจเป็นพฤติกรรมที่ชัดเจนเช่นการคุกคามทางร่างกายการจู่โจมทางเพศการข่มขืนหรืออาจเป็นพฤติกรรมที่ไม่ชัดเจนซึ่งทำให้รู้สึกว่าเป็นมิตร มิติที่ 2 การคุกคามโดยวาจาและไม่ใช่วาจา เช่น การวิพากษ์วิจารณ์การเล่าเรื่องตลก การพูดจาเสียดสีที่สื่อในทางเพศ หรือเป็นการสื่อสารที่ไม่ใช่วาจา เช่น การมองอย่างมีเลศนัย หรือการถูกเนื้อต้องตัวที่ไม่พึงประสงค์ มิติที่ 3 การคุกคามทางเพศโดยใช้การควบคุมโดยจิตและใช้กำลังทางร่างกายควบคุมบังคับบุคคลอื่น โดยการคุกคามทางเพศอาจเป็นการควบคุมโดยใช้ความไม่พอใจ หรือการปฏิเสธและการใช้ความแข็งแรงทางร่างกายเพื่อเอาชนะหรือทำให้เชื่อฟัง ซึ่งทฤษฎีนี้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. เสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันการศึกษา ส่งเสริมให้ส่งข่าวสารเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ ผลกระทบ การป้องกัน รู้ทันเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์นั้น
2. เสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ให้เป็นพื้นที่ที่ปลอดภัยกับผู้คน

3. เสนอให้สถาบันการศึกษาต่างๆ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้อบรมความรู้ ที่มีความสำคัญกับการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ที่ถูกต้องและเหมาะสม

4. เสนอให้หน่วยงานต่างๆ ช่วยกันสอดส่อง ดูแล หากมีใครพบเห็นการคุกคามทางเพศในสถานที่ต่างๆ ให้แจ้งตำรวจหรือบอกกับคนที่อยู่บริเวณนั้น

5. ส่งเสริมให้ใช้สื่อออนไลน์ให้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ การนำสื่อออนไลน์ไปใช้ประโยชน์ เช่น การนำข่าวสารเนื้อหาที่เป็นประโยชน์เผยแพร่ในสื่อออนไลน์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ในบริบทอื่น เนื่องจากสื่อออนไลน์มีหลากหลายประเภท สถานการณ์การคุกคามทางเพศในสื่อออนไลน์ที่แตกต่างกัน

2. ควรศึกษาการคุกคามทางเพศในสถานที่ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามทางเพศมาก

เอกสารอ้างอิง

ชาคริต เชื้อนสูงค์. (2559). ทฤษฎีแรงจูงใจ (*Motivation Theories*). สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/617749>

ทิพวัลย์ ศรีรักษา. (2561). แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศโดยการเฝ้าติดตามก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญและข่มขู่. สืบค้นจาก <http://dspace.spu.ac.th/bitstream/123456789/5529/9/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%202%20.pdf>

นพวรรณ ปรากฏวงศ์. (2559). ทักษะของนักศึกษาต่อการคุกคามทางเพศในสถานศึกษา. สืบค้นจาก http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5705032067_4017_4168.pdf

बारमेษฐ์ ดวงเพชร. (2559). การคุกคามทางสื่อออนไลน์ต่อนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่. สืบค้นจาก http://mdc.library.mju.ac.th/thesis/2561/baramet_doungpet/fulltext.pdf

ปาริฉัตร รัตนากาญจน์. (2551). การล่วงเกิน คุณค่า หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญทางเพศต่อสตรีในที่ทำงาน: รูปแบบหนึ่งของการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ (วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- พรรษาดี คล้อยระยับ และอุนิษาเลิศโตมรสกุล. (2564). แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม. สืบค้นจาก <http://dspace.spu.ac.th/bitstream/123456789/6429/7/7.%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%20%20%2B.pdf>
- สุรรา แก้วนัย และทักษพล ธรรมรังสี.(2554). พฤติกรรมการคุกคามทางเพศในกลุ่มเด็กและเยาวชนภายใต้ อิทธิพลการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. สืบค้นจาก [http://ihppthaigov.net/DB/publication/attachre search/162/chapter1.pdf](http://ihppthaigov.net/DB/publication/attachre%20search/162/chapter1.pdf)
- สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2564). ภัยเงียบบนโซเชียลการล่วงละเมิดทางเพศบนโลกออนไลน์. สืบค้นจาก <https://justicechannel.org/criminal/cyber-sexual-harassment>
- อัมพร ชำรงลักษณ์. (2560). การคุกคามทางเพศในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร : สาเหตุและข้อเสนอทางนโยบาย. สืบค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/bruj/article/view/77202/61971>
- อาศิรา พนาราม. (2560). ลวนลามออนไลน์ไม่ใช่เรื่องล้อเล่น. สืบค้นจาก [https://www.bangkokbiznews.com /lifestyle/758184](https://www.bangkokbiznews.com/lifestyle/758184)
- Ellery M. Miller jr and Eric S. Mondschein. (2017). *Sexual Harassment and Bullying: Similar, but not the Same. What School Officials Need To Know*. Retrieved 25 August 2022, [https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00098655.2017.1366799?journal Code=vtch20](https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00098655.2017.1366799?journalCode=vtch20)
- Fredrik Bondestam and Maja Lundqvist. (2020). *Sexual harassment in higher education – a systematic review*. Retrieved 25 August 2022, [https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00098655.2017.1366799?journal Code=vtch20](https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00098655.2017.1366799?journalCode=vtch20)
- Psu Broadcast. (2564). เข้าใจความต่างคน 4 เจเนอเรชั่น เสริมการทำงานสุดแฮปปี้. สืบค้นจาก <https://psub.psu.ac.th/?p=8180>